когато страстно пожелавали нещо, а други им го отнемел. Непокорливи и надменни, вождовете на племената им никога не могли да се сговорят и съединят ов една обща, непоклатима сила. Свеждали чело само когато мечът на суров завоевател ги покорявала с закона на насилието и изминааа. Хитрият чуждоземец умеел майсторски да раздухва враждите им, да ги разединява и завладява. Но минавали години, векове и траките отново връщали свободата си , след страшни и кървави жертви, за да я отново загубят, непоправими, неизцерими. И пребродили света под чужди знамена, най-храбрите бойци в римските легиони , най-неустрашимите защитници в византийските кохорти, най-свирепите завоеватели в еничарските дружини. От Александър Македонски завладяли света, за да го загубят също тъй бърже, разядени от неизцеримия си недъг -да ненавиждат сами себе си повече отколкото самите им врагове, да тлеят в люта завист колчем някой от техните се издигнел една педя над другите. В техните песни, тяхната мъдрост станала плячка на враговете им, тъй както тяхната земя получила нови названия, а техните младежи се учели да въртят меч за защита на господарите си, докато бащите им по-